

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/26-05633
Otsuse kuupäev 08.07.2026
Komisjoni koosseis Meelis Pirn

Tarbija
Kaupleja Auto Group OÜ (12162021)

Tarbija nõue Puuduste kõrvaldamise kulu hüvitamine

Resolutsioon:

1. Jätta tarbija avaldus rahuldamata.
2. Kui vaidlevad pooled otsusega ei nõustu, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Asjaolud:

Tarbija ostis kauplejalt kasutatud sõiduki Volvo XC90 T8 2020. Ligi neli kuud hiljem avastas tarbija, et parkimissoojendi ei tööta. Samal ajal tekkis tagaluugi mehhanismi rike — luuk tuli lukust lahti, kuid ei avanenud ega sulgunud automaatselt.

Kolmas isik tuvastas parkimissoojendi rikke põhjuse – kütusepõleti väljavahetamise vajadus.

Tarbija leidis, et kaupleja vastutab puuduste eest garantii alusel.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja leidis, et tagaluugi mehhanismi rike ja parkimissoojendi rike, on oma olemuselt tüüpilised kasutatud sõiduki ekspluatatsioonist tulenevad rikked, mis võivad ilmneda sõiduki tavapärasel kasutamisel ning ei viita sellele, et sõiduk ei vastanud müügihetkel lepingutingimustele.

Parkimissoojendi rikkele müüja poolt antud garantii ei kohaldu, sest parkimissoojendi ega selle kütusepõleti ei kuulu garanteeritud põhisõlmede hulka. Tegemist on lisaseadmega, mida garantiitingimustes ei ole nimetatud; garantii katab üksnes mootori ja käigukastide loetelus toodud komponendid.

Tagaluugi mehhanismile samuti garantii ei kohaldu, sest tagaluugi mehhanism ei kuulu garantiiga hõlmatud sõlmede hulka. Lisaks välistavad garantiitingimused sõnaselgelt ajamid ja rihmad ning

elektroonilised ja mugavussüsteemid (sh kesklukustus), mille alla tagaluugi mehhanism kuulub. Seega ei kuulu kumbki esitatud nõue garantiiga kaetavate põhisõlmede loetellu.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon tuvastas, et poolte vahel on sõlmitud müügileping. Tegemist on tarbijalemüügiga Võlaõiguseseaduse (VÕS) § 208 lg 4 tähenduses. VÕS § 218 lg 2 sätestab, et tarbijalemüügi puhul vastutab müüja asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, mis ilmneb kahe aasta jooksul alates asja ostjale üleandmisest. VÕS § 218 lg 2² sätestab, et tarbijalemüügi puhul eeldatakse, et ühe aasta jooksul alates asja ostjale üleandmisest ilmnenu lepingutingimustele mittevastavus oli olemas asja üleandmise ajal, kui selline eeldus ei ole vastuolus asja või puuduse olemusega.

Antud juhul ostis tarbija kasutatud auto. Kauplejal ei ole kohustust muuta sõidukit uueväärseks. Kasutatud asja ostjal tuleb arvestada, et kasutatud asja senisest tavapärasest kasutamisest tingitud kulumine ja sellega kaasnevad puudused, mida sarnastel uutel asjadel ei esine, ei kujuta endast veel lepingutingimustele mittevastavusi. Sõidukil võivadki mitmed osad vahetamist vajada ja see on sõiduki vanust arvestades mõistlikult usutav.

VÕS § 230 lg 1 kohaselt on müügigarantii müüja, varasema müüja või tootja (müügigarantii andja) lubadus müüdud asi garantiis või reklaamis ettenähtud tingimustel tasuta või tasu eest asendada või parandada või seda hooldada, et tagada selle vastavus garantiis või reklaamis ettenähtud tingimustele, või maksta tagasi asja eest tasutud ostuhind. Müügigarantiiga antakse ostjale seaduses sätestatud soodsam seisund.

Antud juhul on garantiitingimustes selgelt märgitud, et see kehtib mootori ja käigukasti osas. Antud juhul on probleemseteks detailideks parkimissoojendi põleti ja tagaluugi lukk. Komisjon nõustub kauplajaga, et garantii ei kata neid puudusi.

Nimetatud puuduste kõrvaldamise nõue võiks olla asjakohane, kui tegemist oleks puudustega, mis olid olemas sõiduki üleandmise hetkel, kuid mida müüja ostja eest varjas (varjatud puudused). Komisjoni arvates ei ole ka see nõue hetkel asjakohane, sest esiteks on puudused ilmnenu ligi neli kuud pärast ostu sooritamist ja teiseks on (vähemalt põleti näol) tegemist kuludetailiga, mille väljavahetamise vajadusega peab ostja arvestama.

Riigikohtu lahendis 3-2-1-23-10 on leitud, et VÕS § 217 lg 2 p 6 kohaselt ei vasta asi muu hulgas lepingutingimustele, kui tarbijalemüügi puhul ei ole asi seda liiki asjadele tavaliselt omase kvaliteediga, mida ostja võis mõistlikult eeldada, lähtudes asja olemusest ja arvestades asja müüja, tootja, varasema müüja või muu vahendaja poolt asja teatud omaduste suhtes avalikult tehtud avaldusi, eelkõige asja reklaamimisel või etikettidel. Kasutatud asjade puhul tuleb arvestada sellega, et asja senisest tavapärasest kasutamisest tingitud kulumine ja sellega kaasnevad puudused, mida sarnastel uutel asjadel ei esine, ei kujuta endast veel lepingutingimustele mittevastavusi. Kauplejal ei ole kohustust muuta sõidukit uueväärseks. (otsuse p.12)

Riigikohtu lahendis 2-21-1758 on leitud, et kasutatud sõidukite võõrandamise puhul ei ole sarnaselt muudele vanadele esemetele õige VÕS § 217 lg 2 p 2 ja § 77 lg 1 kohaldamisel lepingutingimustele vastavuse hindamisel lähtuda samalaadsete uute sõidukite omadustest. Lepingutingimustele vastavaks võib osutuda ka asi, millel on tuvastatud selle vanusele tavapärase

kulumine või vananemine. Seega tuleb müügilepingu eseme lepingutingimustele vastavuse hindamiseks asja omadusi puudutava kokkuleppe puudumisel hinnata, mida võis ostja eseme vanust, kasutusotstarvet ja senist tegelikku kasutust arvestades müügilepingu eseme seisukorra kohta mõistlikult oodata. Kui müügilepingu eseme seisukord on halvem sellest, mida võis ostja eseme vanust, kasutusotstarvet ja senist tegelikku kasutust arvestades müügilepingu eseme seisukorra kohta mõistlikult oodata, võib tegemist olla müügilepingu eseme lepingutingimustele mittevastavusega VÕS § 217 lg 2 p 2 ja § 77 lg 1 tähenduses. (otsuse p. 10.2).

Eeltoodud asjaoludele tuginedes ja kohtupraktikast juhindudes jätab komisjon tarbija nõude rahuldamata.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Meelis Pirn

/allkirjastatud digitaalselt/